

PRILOGA 7: Opis ekološko pomembnih območij (EPO)

EPO KOČEVSKO 31100

Gozdnato pokrajino sestavlja več planotastih hribovij z vmesnimi podolji in suhimi dolinami. Dinarsko gorovje poteka v smeri jugovzhod-severozahod in ga prostorsko lahko ločimo na dva dela, med katerima sta Ribniško in Kočevsko polje. Slednja večinoma nista vključena v EPO. Pomembnejše gore jugozahodnega dela so Goteniška gora z najvišjim vrhom Goteniškim Snežnikom (1289 m), Velika gora in Stojna, na severovzhodnem delu pa so Kočevska mala gora, Rog in Poljanska gora. Na jugu ob meji s Hrvaško je porečje Kolpe in Čabranke. Od Kostelskega dalje je Kolpa pravi kanjon z večjimi ostenji, ki se razširi šele pred suho Poljansko dolino. Prevladujejo karbonatne kamnine, pri čemer je največ apnenca. Pojavljajo se vsi značilni kraški pojavi: jame, brezna, udori, koliševke, kraški izviri in požiralniki. Glavne značilnosti pokrajine so ostro podnebje, prevladujoče podzemeljsko odtekanje vode, plitve in slabo rodovitne prsti, velika gozdnatost in redka poseljenost. Gozd pokriva 95% področja. V njem ločimo pet večjih tipov gozdov: dinarski jelovo-bukovi (*Abieti-Fagetum dinaricum*) (40%), gozdovi v nastajanju (13%), iglasti gozdovi na karbonatni podlagi (10%), termofilni gozdovi (5%) in hrastovo-gabrovi gozdovi (*Quercus-Carpinetum*) (2%). Območje je znano po pragozdnih ostankih (Rajhenavski Rog, Pečka, Krok, Kope in Strmec). Opisanih je 51 vrst sesalcev. Stalno so prisotni medved, ris, divja mačka, volk, vidra (ob Kolpi), obe kuni in lisica. Veliko je srnjadi, jelenjadi in divjih prašičev. Avtohtona populacija gamsov živi v ostenjih Kolpske doline. Na območju se pojavlja 10 vrst plazilcev in 7 vrst ogroženih dvoživk, med njimi proteus. V Kolpi je bogata ihtiofavna. Registriranih je preko 1000 vrst hroščev, bogata je tudi favna mehkužcev, dvojnog in deževnikov, zelo veliko je endemitov kraškega podzemlja. Prisotnih je 6 ogroženih vrst metuljev in 5 ogroženih vrst kačjih pastirjev. Kočevsko ima velik ornitološki pomen. Na ostenjih nad Kolpo in stenah osamelcev gnezdi 5 parov sokolov selcev (*Falco peregrinus*), 10-15 parov navadne postovke (*Falco tinnunculus*) in par planinskega orla (*Aquila chrysaetos*). Ob sami reki in na Kočevsko Reškem jezeru se zadržujejo obvodne vrste ptic med njimi sive čaplje (*Ardea cinerea*), velike bele čaplje (*Egretta alba*), povodni kosi (*Cinclus cinclus*), vodomci (*Alcedo atthis*), zelenonoge tukalice (*Gallinula chloropus*) in mali ponirki (*Tachybaptus ruficollis*). V bližini Kočevske Reke je v osemdesetih letih začel gnezditi par orla belorepca (*Haliaeetus albicilla*) – to je edino znano gnezdo te v svetovnem merilu ogrožene vrste pri nas. Prisotni sta obe značilni gozdni ujadi, tako kragulj (*Accipiter gentilis*) kot skobec (*Accipiter nisus*). Škrjančarji (*Falco subbuteo*) se zadržujejo predvsem po dolinah, kanje pa so najpogostejše ujede na gozdnem robu. Na robovih gozdov lahko spomladi opazimo tudi čebelarja (*Merops apiaster*) in smrdokavro (*Upupa epops*). Grebene Goteniške in Velike gore naseljuje divji petelin (*Tetrao urogallus*), ki je med najbolj ogroženimi vrstami območja. Med sovami so pomembni veliki skovik (*Otus scops*), ki se pojavlja po nižinah, kozača (*Strix uralensis*) v jelovo-bukovih gozdovih, koconogi čuk (*Aegolius funnerus*) v smrekovih gozdovih Loškega potoka in najredkejša vrsta sove mali skovik (*Glaucidium passerinum*), ki je prebivalec višjih leg. V pragozdnih ostankih najdemo belohrbtega detla (*Dendrocopos leucotus lilifordi*) in triprstega detla (*Picoides tradactillus*), odkrita pa je bila tudi majhna izolirana populacija malega muharja (*Ficedula parva*).

EPO OSREDNJE OBMOČJE ŽIVLJENJSKEGA PROSTORA VELIKIH ZVERI 80000

Osrednje območje življenjskega prostora velikih zveri rjavega medveda, volka in risa obsega Trnovski gozd, Nanos, Hrušico, Krimsko hribovje in Menišijo, Javornike, Snežnik, Bloke, zahodni del Suhe Krajine, celotno območje Kočevske vse do Kolpe in zahodni del Bele Krajine. Večji del tega prostora prekrivajo gozdovi, ki tvorijo največje sklenjeno območje gozda pri nas. Najbolj razširjen gozdni habitatni tip v tem prostoru so Ilirsko – bukovi gozdovi. Poleg velikih zveri so najbolj razširjene živalske vrste vezane na gozdni in obgozdni prostor iz naslednjih skupin: sesalci (netopirji), ptice, hrošči in metulji. Ker se EPO medved pretežno prekriva z osrednjim dinarskim krasom, so za ta prostor značilne tudi jamske živali iz kraškega podzemlja.